

Nyt fra Landssamarbejdsudvalget
Landssamarbejdsudvalget har besluttet at offentliggøre 2 principielle afgørelser.

Landssamarbejdsudvalgets fortolkning af betegnelsen "samme tandlæge" i henhold til overenskomstens bestemmelser

Som følge af en konkret sag har Landssamarbejdsudvalget taget principiel stilling til spørgsmålet om betegnelsen "samme tandlæge" i overenskomsten.

I en tandlægepraksis arbejder flere tandlæger som kompagnoner i et interessentselskab under samme ydernummer.

En patient får den 02-01-2002 foretaget en akut oplukning af en tand. Behandlingen foretages af den ene af tandlægerne i kompagniskabet.

Den 12-03-2002 bliver den samme tand rodfyldt, denne gang af en anden tandlæge i kompagniskabet.

På regningen anføres to ydelser: ydelse 1605 akut oplukning til og nødvendig udrensning af rodkanaler, og ydelse 1606 apikal amputation og rodfyldning pr. kanal.

Ifølge overenskomstens ydelsesbeskrivelse for rodbehandling anvendes akut oplukning "når en patient med et akut problem får løst sit smerteproblem via en oplukning af tanden og den nødvendige udrensning, uden at det er den samme tandlæge, der afslutter den påbegyndte rodbehandling. Ydelsen kan derfor ikke anvendes sammen med andre rodbehandlingsydelser på samme tand, når det på starttidspunktet var aftalt/forventeligt, at den samme tandlæge skulle afslutte rodbehandlingen".

Landssamarbejdsudvalget fandt, at overenskomstens betegnelse af "samme tandlæge" principielt må betyde, at tandlæger, som praktiserer under samme ydernummer, er at betragte som en og samme tandlæge i overenskomstmæssig betydning. Det er Landssamarbejdsudvalgets opfattelse, at tandlæger, der deler et ydernummer, ikke kan modtage honorar for en akut oplukning sammen med en anden rodbehandling, uanset om det fysisk er to forskellige tandlæger, der udfører behandlingen. Det samme gælder i situationen, hvor en tandlæge med ydernummer har ansatte tandlæger/behandlende tandlæger i sin praksis.

Landssamarbejdsudvalgets principielle beslutning om bodsstørrelsen.

Som følge af en række konkrete eksempler på, at tandlæger bevidst har opkrævet uberettigede honorarer, har Landssamarbejdsudvalget truffet principiel afgørelse om bodens størrelse.

Overenskomstens § 27, stk. 2 lyder:

LSU har, for så vidt det drejer sig om en tandlæge adgang til:

- a. at tildele advarsel eller udtale misbilligelse med eller uden tilkendegivelse af gentagelsesvirkning,
- b. at beslutte, at tandlægen til amtet/sikrede skal tilbagebetale et af udvalget fastsat beløb.
- c. at pålægge tandlægen en bod efter udvalgets nærmere bestemmelse
- d. at beslutte, at tandlægens tiltrædelse af overenskomstens ophører for et af udvalget fastsat tidsrum

Beslutning efter b og c kan af amtet effektueres ved modregning i tandlægens tilgodehavende hos den offentlige sygesikring.

Landssamarbejdsudvalget besluttede jf. punkt C at fastsætte bodens størrelse til 50 % af det uberettigede opkrævede honorar. Såfremt forholdet gentager sig, vil bodens størrelse næste gang udgøre 100 % af det uberettigede opkrævede honorar. Hertil kommer at tandlægen selvfølgelig jf. punkt b skal tilbagebetale de uberettigede opkrævede honorarer.

Landssamarbejdsudvalget har ikke truffet principiel afgørelse om, hvad der skal ske, såfremt forholdet skulle gentage sig herudover.

Vagn Vestergaard Jacobsen